

την ειρήνα της Παναγίας....

Τά μάτια της Μίνας απέφεραν. Τό πρόσωπό της χωντάνεψε. Τά λέγα μου την καθημένασαν. Μούσιφες τό γέρι μέσα στη δικά της και μ' έβιλησε πολλές φρέζες.

— Εγχαρακτώς, ενήλικωντό, Ιωνάδαν, καλέ μου Ιωνάδαν, μοῦ είτε. Τώρα πει μεν ότι φοβόμα. Ο Θεός είνε μαζί μαζ. Γιατί ο Θεός σ' έφερε την έγραφαστή μ' διά αυτά τη άμα και τεράν αντικείμενα. Ο Θεός είνε μαζί μαζ... Ο Κύριος μαζί έκαβετε... Ο Κύριος θά μαζί στείλη και τον Βαύ "Ελπιγε... Ναι, θά τὸν στείλη..."

— Εγχαρακτώς κάτιο και σινέψει :

— Κύριε... Εποντάνιε Θεέ... Εδέληγμένο τό υπομά σοι εἰς τοὺς αδικούς, αδήν!...

(Απ' τὸ Ἡμερολόγιο τῆς Μίνας "Αθηνεο").

Σ τὴν "Ἐ π α ν ἵ τ τ ἡ Κ α τ ἄ ρ ο ε . . . - Ερτάσαιμε... Νά ί Επανίτο... Δέν μαζ χορηγούν ἀτ' αὐτή πάμι πενταπάνια μέτου, θεούς καὶ πλό Λίγα. Σταθιμάπεις ἐδύ νῦ ζευκουραστούμε καὶ γά συνέρθομε πόλι πληράσπεις τό ἀλιόστοι αιτο πτώμα, πόλι μπούμε μέση στο σπίτι αὐτὸν τον μαστηριον πα της κατέρια, δύος μαζ τη ζευκαστήματα. Τό κατέρια ἀτ' τη σημήνι πον πάτασμε καὶ ή παρδί μον οφύγεταν. Τί κριθετα μέσα σ' αὐτό; Ποια σοτεινα μιστήμα; Ποια φρίζη, Θεέ ποιον....

Φάντατα ποιον πολλό πτώμα, ἀλλά γερο κι ἀγατώντα. Είνε μάλιστα δύο μαζ πτώμα ένομενα. Τά παράνημα του, ἀτ' την πλευρά αὐτή είνε κατάκλιστα. Τούς πανύψηλος τό ταγήνος ἀτό παντον και δέντρα, δέπτες δόξαπάνια, τρεφατία, πρασινάδα, περιπλούμες και ἀνθή. Ή θυμοποι της δρόγης πάντας και τὸ πένθος τῆς ἔρημίας και τὸ θανάτου. Τά παραθύρων του είνε μεγάλα καὶ ἀρετοτάς, οἱ αντιμοδεῖτες του τρίζουν, οἱ πατάσια, καθόλες τοὺς γροτεῖς δ' ἀνεισιούν. Αὐτή είνε η πρόσωπος ἀπαλώδης. Πίσω θάνατος δ' ζήτεις, καθός και στις δύο τον πλευρές, γιατί τό πνιγόν τά δέντρα ἀτ' τό μέρος αὐτήν. Είνε χρονιό μέ μεγάλης πέτρες, με δύο πατόματα και μεγάλη ἀνοιχτή γαλαρία ἐπιτρόπος, ανιγμένη στις περιπλούμεδες. Πρός τό μέρος του μάτιον διασχιστού ἀνάμεσα στα θέτρα ένα εἶδος μετριού σταρού. Έχει μάτια πάντοι ἀπίστοις καὶ κλεψία. Φαίνεται, δύος είτη, πολλή παιζόν, μετανοιοκό απάντημα πτώμα.

Η τρίτης πολλού πολλαπλασιανή τάριχα για περιστερεδενες, μή ίσαν πολεμάστρις ἄλλοτε... "Αγκα μονάλι μ' γνοίσο και μαρέδο χρόμα πετοῦν πάνω ἀτ' τήρη στέγη του. Είνε τα δύοντα τοῦ τότον αιτον. Κατεστάσαν παζάναν πάντα πολλά πονέμεια τους. Μπρός ἀτ' την εισόδο, κάτιο ἀπό δύο διαλεφά δέντρα, διασκένον ένα πηγάδι ἀπό λευκή πέτρα, με μάργαρο και ποινιάν της ποινιάν σπάδια. Κι' ὅμως δὲν ἴπτάρει πνήμη ζωντανή στήν αὐτήν. Όλα είνε μύθεσμα και μελαγχολεῖα. Γιατί, Θεέ μου; Είνι ἀληθινά λατόν δύο δημόρωντα σι ζωικούς, ἐκεί κάτιο στις ἀγράπανίσις; Κι' δύος μὲν ἐπισκεψθομε την "Επανή σε λίγα. Καρδιά μου, γίνε απάντη και πάρε νά γνωτάς. Λεωφέστατα φυρωδια μεν και φρόντησι....

Η 'Αγρη με τη Λειτηρία κάθινται κοντά μον και πιττάζουν και' αντές παράξενο το μετωπιδίστης πτώμα. Τι νά σκέψονται ώρας; Δέν ξέρουν τίπατε φίλων μάρχονται νά κατεβούντων πολλά και να φοδούνταν... φίλων καρπίσια... "Αν ηξεραν τί κινδενος μαζ απειλει, θά πάγονταν ἀτ' τό φύσο τους. Πάντοι τίς επέβλεπο κι' ἔγιν κι' δ' Ιωνάδαν. Σήμερα τοὺς έβδομαν νά κρεμάσουν στὸ λαιμὸν τοὺς και φυλακτούνταν. Ετοι είνε κάτιος μεσαφαλισμένες...

(Απ' τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Ιωνάδαν "Αθηνεο").

Σ τὴν "Ἐ π α ν ἵ τ τ ἡ Κ α τ ἄ ρ ο ε . . . - Ο Θεός είνε μαζί μαζ. Ο Θεός ζευσεις της έγραφεν της ἀγατώμενης μου Μίνας κι' αρχισε νά μαζ βοηθή. Ενώ πηγάνια πρός την "Επανή της Κατάρας, διασφάνια μαργάρι, κάτιο ἀτ' τό δροπέδιο, στὸ δύσιο βιστόμιαστε, στήν άροη τον δίστον, έναν ιτεύα.

— Τὸν στέλνει δ' Θεός! φύνεις ή Μίνα.

— Ναι, τὸν στέλνει δ' Θεός, είτη. Πρέπει νά τοι διαταχεις εἰδησι δύο βιστόμιαστε ἐδώ πάνω. "Ετοι θά ξέψω τό ἀληθο, θα ξέτενο και θα τρέψω τον τοδ δύσιο το τηλεγάφραμα για τὸν Βαύ "Ελπιγε.

— Φώναξέ τον, Ιωνάδαν, μοῦ είπε ή Μίνα.

Μό ήταν αδίνωντον ν' ἀπούσι τη φωνή και μᾶτ δέπτωμα πάτωμα. Γι' αὐτὸν ζάμια κάτιο καλέντερο. Ηγεια τὸ δίστον κινηγετικο μορ πάπιο και τὸ άδειαστι στήν αέρα...

(Αζολούθει)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Κάποιος φαρμακοποιὸς ἔχαιρε έναν ιππολιτού και βρήκε, διτ τὰ μέρη τοῦδε γνωστά γάρματα ἀνέρχονται σε 16.000.

— Μιά τρίγα μήρουν ἔγινε διστίλιον, μαρεῖ νά σηρώσι βάρος 180 γραμμάριον.

— Στη Φιλιαδέλφεια τῆς "Αμερικῆς" ίδριθη τελεταία μιλ δισφαλιστική ἔτασσεια γιά τονς παράδίνους τοι... σκηνιστοί βίου.

— "Οταν ένας Τάταρος θέλει νά προπαλέσῃ έναν φύλο του σὲ γεῦσα ή σὲ διασκέδαση, τον πάνει... ἀπό τ' αὐτό!

— Το έπος 47 π. Χ., κατ' ἐπιμένα τοῦ Ιονίου Καϊσαρος, παρετάθη περισσότερο από τ' ἀλλα και περιέλαβε 445 μέρες.

— "Υπάρχουν η μάλλον ὑπέρων πλήθε στη Μόσχα, δινο καπετάνεγκ, ἀτ' της δότριας ή μια ζητήσεις 67.083 γράμματα και ή ἄλλη 65.000.

— Τά νέων τοῦ δεξιοῦ χεριού μεγαλώνουν γρηγορώτερα ἀπό τον διμετεροφ.

— Τά γανγάσματα τοῦ σχύλουν πτάνουν σὲ υψος 5 χιλιομέτρων πάνω ἀτ' τη γῆ.

— Είνε μεγάλην μέρος Σαζάρα αποτελούσε κάποια στάλασσα ἔτησται.

— "Η καταγένια πρωηνίσται μὲ ένα είδος διστονίας και ἀδιαθεσίας ποι καταλιλωνέται τὸν ἀνθρώπο νέο πόλης έπραγε.

— Η πρώτη φαρμακοποιανή κατασκευάστηκε στη Ν. Υόρκη κατά τὸ 1814.

— Στην Καλιφόρνια τὰ κοκκινογόνια γίνονται τόσο μεγάλα, ώστε κάποτε φτάνουν σὲ υψος 5 ποδῶν και βάρος... 80 διδάμων!

— Τὸ μεγαλείτερο λιανί τοῦ καθούν είνε το το Χογγόνης Κίνας.

— Τὸ μάτι της μίνας ἀποτελεῖται από ένα είδος μεροποτομῶν φασάνων, τῶν διποτον ὁ ληφθός ἀνέρχεται σὲ 4.000.

— Η καρφιά μπορεῖ νά φτάσει σὲ ἡμίλια 600 ἑταν, η ἔλια 700, η σέδρος 800 και η βαλανεδιά 1.500.

— Στην Ιαπωνία, οἱ παταδιαζόμενοι μὲ θάνατο, είνε πιογγερμένα και περνούν μόνον τον τη μηλεια στὸ λα-

μέ τους.

— Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἔχει 517 μῆρ, ἐκ τῶν δύοισι στὸ κεφάλη και στὸ πρόσωπο.

— Στοιχηροπόδητοι πολετείεις, ιτάρχουν ιδιάτερα βαγάνα, ποοιοιασέμενα γιά της γνωμάκες ποι... κατεύον.

— Η καρφιά πρέπει τον σόγιον είνε μέρην της Λέοντος στην Κίνα ή δύο απεβαστάτεται από 300 πελώριον στύλους.

— "Εζει παραπομπεῖ, διτ μέρη μάργανον τη γλυκόσματα και τη ζάχαρα, παραπέφονται ούτε σιντανειαπόδη ποτά.

— Η γήρας της Νέας Γῆς είνε, διότι, τη μόνη μέρος τούς σόγιους, διτ δέντραν ποτέ φείδια, ούτε βάτραχοι, ούτε σαργάρι.

— Υπολογίζεται, διτ ένα μάργανο νόμιμα δεν μπορεῖ νά καρκοθήσηται πάτη 27 γρόντας ψωρίς νά φθαρε.

— Οι νεόνυμφοι τοι Σηματί της "Λαγονής" κατά της πρώτης ιμέρες τον γάμου τους πρατην διαδρομή στη γέρια τους έναν... μαστίγιο.

— "Ενε ξύλο καθέντο, παραγει μόλις τη δια τέταρτο από τη θεμοτήτη τον παράγει ένα Σινόλασμανο, ιστον βάρον.

— Κατά την άρχιματη σινόλασμαν νά ξεροφένωνται την καρδιάδοντας τῶν ιππότερων και ιπποτροπην, γιά τη γενιομητόντης τον.

— Τὰ σογιά τῶν ξεραπτάματον ένος πολεμικού πλοίου ζητήσουν, κατά μέσον δρόμου, 80 τόνους.

— Η μεγάλητη μέρα στη Νέα Υόρκη διαρκεῖ 15 διέρες, στο Αορίδιο 16, στην Πετρούπολι 19, στο Τόρνετα της Φιλαδελφίας 22 και στη Σπιτσερίηγη, τρισήμιστη μέρες.

— Η ιρηνότερη πόλη τον κόσμου είνε τὸ Ρέσον ντε Πλάσκον, κατά της Χιλής, τὸ δύπιο βρέσκεται σὲ υψος 4.350 μέτρων ἀτ' τη Μάλασσα.

— Σίγις Βορέελλες ιπάργει μια σορόλη, στήν ὀπαδίδωσης ή τεγνη τον... νευροβότη.

— "Υπολογίζεται, διτ έπι 100 λοιπολιδιον, τὰ έντετα δέν ξένων άφωνα.

— Οι τιγκά στη Ρωσία αναλογούν ένας διπ 500 και στη Γαλλία έπι 1000 κατοίκων.

— "Εζει παραπομπεῖ, διτ ή γραμάξει, προσειένοντον ν' αποτοκονίσουν, παρενούν διμήτηριο, ένον διάδορες προτιμούν τὰ διπλά.

